ANUL II.—No. 582 EDIŢIA ANTEIA MERCURI 1 AUGUST 1890.

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ŞI SE PLĂTESC TOT-DEAUNA ’NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administraţiei
Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale.
Un an în ţară 30 lei; în streinĕtate 50
Şese lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE ’NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereşti, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** şi **JUDEŢE** se primesc **direct** la administraţie.
Din **PARIS** la *Agenţia Liberă*, C. Adam şi *Agenţia Havas*.
Din **STREINĔTATE,** direct la administraţie şi **la toate Oficiile de publicitate.**
Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . 3,— leĭ „
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA : Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACŢIA : Strada Nouă, 10**

Bucurescĭ 31 Iulie

Inchiderea discutiei

Uniĭ dintre confraţiĭ noştri aŭ un obiceiŭ rĕŭ, datorit — bine înţeles — intereselor de partid. Acest obiceiŭ consistă în a da chestiunilor ce se prezintă discuţiuneĭ întinderea şi însemnătatea pe care le cer interesele de partid.

Din cauza acestuĭ obiceiŭ, izvorît din decadenţa moravurilor noastre politice, vedem adesea chestiunĭ de cea maĭ mare gravitate, interese vitale, principiĭ marĭ discutate cu uşurinţă în câte-va rîndurĭ, luate peste picior, saŭ neatinse de loc; pe când meschinăriile, fleacurile, interesele personale ale oamenilor de partid ocupă coloane, ba une orĭ paginĭ întregĭ.

Să dăm exemple, ca să fim maĭ bine înţeleşĭ:

Luaţĭ orĭ-ce ziar de partid din ţară, deschideţi’l şi veţĭ găsi: în prima coloană un articol, scris cu toată vlaga de care dispune autorul şi tratând: saŭ talentul oratoric al Generaluluĭ Manu în comparaţie cu al luĭ Ioan C. Brătianu; saŭ superioritatea luĭ Kiriţopol asupra luĭ Mănciulescu; saŭ isprăvile unuĭ sub-comisar, rĕmas moştenire de pe vremea colectiviştilor.

Articolul următor se va ocupa cu un interes de gaşcă saŭ cu vr’o polemică, în care spiritul tras de pĕr va domni neţĕrmurit şi tocmaĭ în pagina 2-a saŭ a 3-a, ba chiar în foiţa ziaruluĭ, cu litere micĭ câte o traducere asupra uneĭ chestiunĭ marĭ, ca higiena la ţară, mijloacele de a îmbunătăţi starea ţĕranuluĭ, tratamentul soldatuluĭ etc.

Obiceiul acesta nenorocit s’a dat de gol şi acum de curând cu câte-va incidente ce s’aŭ adus în discuţia publică.

Cu incidentul de la Mizil s’a vĕzut ce însemnează spiritul de gaşcă saŭ prejudecăţile de naştere la uniĭ din confraţĭ.

Dar lăsând de o parte această chestiune, să căutăm un alt exemplu.

In afacerea celor douĭ profesorĭ aĭ liceuluĭ din Galaţĭ, D-niĭ Cetăţeanu şi Cerkez, daţĭ în judecata juriuluĭ universitar din Iaşĭ şi osîndiţĭ de acesta, ce a făcut presa de partid? Ce face ea acuma?

Osînda juriuluĭ e suspendată, ceĭ douĭ vinovaţĭ se plimbă cu fruntea sus, iar presa tace ca peştele.

Pentru ce? Pentru că împricinaţiĭ sunt oamenĭ cu două feţe; pentru că aŭ ştiut să facă ochĭ dulcĭ celor de la *Constituţionalul* în acelaş timp în care trimet adrese de supunere *Voinţeĭ Naţionale.*

Intocmaĭ ca în afacerea de la Mizil, în care sunt implicaţĭ şi doĭ colectiviştĭ, tot aşa în afacerea de la Galaţĭ presa de partid uită chestiunea socială, care este strâns legată de persoanele implicate în cele două afacerĭ şi caută să’şĭ spele numaĭ partizaniĭ.

Ziarele de partid, orĭ de câte orĭ se întâmplă vre-un fapt de asemenea natură, caută numaĭ să grăbească uitarea luĭ şi să închidă discuţia asupră’ĭ.

Precum am întrebat ierĭ pe Ministrul de rĕzboiŭ ce are de gând să facă cu locot.-colonel Capşa, tot aşa întrebăm pe D. Ministru al instrucţiuneĭ publice, ce are de gând să facă cu D-niĭ Cetăţeanu şi Cerkez?

Oare nu vede D-sa că’şĭ compromite prestigiul (căcĭ de al Suveranuluĭ sĕŭ puţin ne pasă) lăsându’ĭ şi cu pecetea vinovăţieĭ pe frunte şi cu libertatea de a înfrunta morala publică prin faptul că nu li se aplică pedeapsa?

Orĭ s’a închis discuţia şi asupra acesteĭ chestiunĭ?

Veritas.

TELEGRAME

ROMA, 30 Iulie.—Rezultatul balotagiuluĭ pentru alegerea unuĭ deputat la Roma: D. Antonelli a fost ales cu 5362 voturĭ contra 4519 obţinute de D. Barzilai.

Numĕrul alegĕtorilor înscrişĭ este de 29,397.

LONDRA, 30 Iulie.—Ofiţeriĭ escadreĭ Austro-Ungare aŭ fost invitaţĭ azĭ la dejunul dat de Regina la Osborne.

VIENA, 30 Iulie.—Princesa Clementina a plecat azĭ la moşia fiuluĭ sĕŭ Filip din Ungaria.— După ce Principele Ferdinand va pleca mâine la Sofia, Princesa se va reîntoarce la Viena.

LONDRA, 30 Iulie.—Sir Fergusson a declarat în Camera comunelor că guvernul n’are de gând pentru moment să facă nicĭ un demers privitor la memoriul adresat Patriarchuluĭ Achilkian de către adunarea eclesiastică armeană.

ATENA, 30 Iulie.—Cabinetul a fost complectat prin numirea D-luĭ Tzankado la rezbel şi a D-luĭ Canacaris la instrucţie.—Dezbinarea creşte în sînul opoziţieĭ; ministerul se întăreşte pe fie-care zi.

CREFELD, (Prusia) 30 Iulie.—O casă locuită de vr’o 50 de persoane, s’a surpat aseară în urma uneĭ marĭ ploĭ. S’a găsit 26 de morţĭ, 10 persoane aŭ fost scăpate dar 12 lipsesc.

LONDRA, 30 Iulie.—Ziarele declară că remiterea Helgolandeĭ este ultimul act al convenţiuneĭ anglo-germane prin care s’a întărit relaţiunele de prietenie între două naţiunĭ unite prin legăturĭ de rudenie.

Votul universal în Belgia

BRUXELLES, 30 Iulie.—*O adunare compusă din delegaţii partidelor liberale şi uvriere a decis să adreseze Regeluĭ o telegramă prin care să ceară sufragiul universal dorit de ţara întreagă. Adunarea a maĭ decis să convoace pentru 10 şi 15 Septembre un Congres la care să se prezinte o propunere de grevă generală. Maĭ mulţĭ oratorĭ aŭ stăruit asupra faptuluĭ că poporul fiind suveran trebue să fie şi el consultat.*

Bulgaria

SOFIA, 30 Iulie.—Miniştriĭ Stambuloff, Jivkoff şi Tontcheff s’aŭ reîntors la Sofia cu un tren special venind de la Burgas, după ce aŭ inspectat maĭ toată provincia.

Din cauza holereĭ care bântue la Mecca şi Djeddak, guvernul a prescris o carantină de 5 zile la Burgas, Varna şi Baltchik contra tutulor provenienţelor din localităţile infectate, în cazul când aceste provenienţe n’ar fi fost supuse uneĭ carantine în Turcia.

Pentru „Bucarest“

Stimabilul meŭ confrate de la ziarul „Bucarest“ ’mĭ-a găsit un defect. El declară că sunt violent.

Imĭ mărturisesc pĕcatul. Omul fără cusur bine-voiască a lua piatra şi a o arunca în mine.

Dar susţin că în chestiunea închiriereĭ vitelor — ertare — a soldaţilor din regimentul 32 de dorobanţĭ, am fost blând ca un miel.

In adevĕr, care ’mĭ-a fost cererea?

Am rugat să mi se dovedească că soldaţiĭ din acel regiment, aŭ cerut eĭ singurĭ să muncească la D-niĭ Borănescu şi Mareş, pe preţul de 75 banĭ pe zi.

Până nu mi se va da această dovadă, am dreptul a striga, cu violenţă chiar, că şeful regimentuluĭ 32 de dorobanţĭ a comis un abuz de putere, şi că Ministrul de rezbel l’a tolerat, maĭ mult încă, l’a aprobat.

Maĭ am încă un drept, acela de a mĕ mira cum simpaticul şi independentul meŭ confrate de la ziarul Bucarest *poate, fără dovada de care am vorbit maĭ sus, să se facă aprigul apĕrător atât al Loc.-colonel Capşa cât şi al Generaluluĭ Vlădescu.*

A. V. B.

Wilhelm II în Helgolanda

HELGOLANDA, 30 Iulie. — După sosirea Impĕratuluĭ; D. Boetticher a citit persoanelor carĭ asistaŭ la ceremonia luăreĭ în posesiune, o proclamaţiune imperială prin care aminteşte faptul că Helgolanda se înapoiază patrieĭ germane pe calea pacifică; Impĕratul o ia în stăpânire pentru dînsul şi urmaşiĭ luĭ; el are încredere în sentimentele încercate ale locuitorilor carĭ vor rĕmânea credincioşĭ patrieĭ germane. Impĕratul promite locuitorilor ocrotire, respectând drepturile lor, legile şi obiceiurile locale şi de a menţine încă pentru câţĭ va anĭ tarifele vamale în vigoare; generaţiunea actuală va fi scutită de serviciul militar obligator.

Impĕratul adresându-se apoĭ către soldaţiĭ de marină le-a spus că încorporează Helgolanda patrieĭ ca cea din urmă parte din teritoriul german. — Insula este chemată să devie un loc întărit care să servească la apĕrarea patrieĭ în marea germană.

BERLIN, 30 Iulie. — *Monitorul Imperiuluĭ* reproduce toastul ridicat de Impĕrat pentru Regina Victoria la prânzul de la Helgolanda. — Impĕratul a zis că este mândru că a putut câştiga Helgolanda pe cale pacifică. — Prin această dobândire s’a realizat o dorinţă hrănită de mult timp. — Redarea insuleĭ către patria germană se datoreşte Regineĭ care pune mult preţ pe amiciţia sa şi a Germanieĭ — Dl. Boetticher a luat apoĭ cuvîntul exprimându’şĭ încrederea ce are că populaţiunea insuleĭ va fi supusă şi credincioasă Impĕratuluĭ. — Amêndouĕ discursurile aŭ fost primite cu entuziasm.

Congediurile ofiterilor

Sentinela publică în Nr. 574 din 21—22 Iulie al *Adevĕruluĭ*, sub titlul de maĭ sus un articol în care descrie greutatea obţinereĭ congediurilor de către ofiţerĭ.

Se înşală amar onorabila *Sentinelă*, şi din cele susţinute reiese că D-sa vede cele ce se întâmplă pe la corpurĭ saŭ de pe sofa saŭ, după cum atribue şefilor supremĭ, de pe la vr’o baie.

Nu că se îngreunează prin regulamente obţinerea de congediurĭ, ci din contră. Ele se obţin cu o uşurinţă ne maĭ pomenită, ba chiar am putea zice condamnabilă. Regimentele sunt lipsite de ofiţerĭ, maĭ cu seamă superiorĭ. Ele suferă, dar sufer maĭ mult ofiţeriĭ inferiorĭ.

Nu voiŭ intra în polemică lungă cu onor. *Sentinelă*, ’ĭ voiŭ da numaĭ un exemplu, care ’ĭ va ajunge. După articolul D-sale am cercetat şi, Vinerĭ 27 curent, am asistat la exerciţiile regimentuluĭ 4 de linie.

Ştiţĭ cine comanda? Ştiţĭ câţĭ ofiţerĭ numĕra regimentul? **Patru sub-locotenenţĭ**, dintre carĭ uniĭ nicĭ de un an nu poartă trese!! Un sub-locotenent comanda chiar 2 companiĭ!!

Unde sunt ceĭ-l’alţĭ ofiţerĭ superiorĭ? In congediŭ!!

Acesta este un fapt şi desfid pe onor. *Sentinelă* să’mĭ dovedească contrariul. Până atuncĭ sunt în drept a cere D-luĭ Ministru de rĕzboiŭ, care n’a intrat în minister ca om politic ci ca militar, să bine-voiască a fi maĭ scrupulos cu congediurile, maĭ cu seamă vara, când sunt căldurile tropicale şi câţĭ va sub-locotenenţĭ tinerĭ sunt siliţĭ a comanda, a sub-scrie toate rapoartele, pe carĭ din lipsă de timp nicĭ nu le pot citi ne-cum examina, luându’şĭ ast-fel o responsabilitate enormă asupră-le, iar pe de altă parte sunt siliţĭ din 7 zile a face *treĭ* la cazarmă şi *treĭ* zile la garda pieţeĭ serviciŭ.

„Ce’ĭ prea mult nu’ĭ sănătos“ şi ar trebui cruţaţĭ maĭ cu seamă ofiţeriĭ tinerĭ, căcĭ obosindu’ĭ prea mult nu vom avea nicĭ o dată ofiţerĭ apţĭ.

Scrutătorul.

DE PESTE MUNTI

In ultimul sĕŭ numĕr, ziarul *l’Europe* din Paris publică o foarte interesantă corespondenţă din Braşov, relativă la purtarea neomenoasă a guvernuluĭ maghiar faţă cu româniĭ de dincolo.

Iată această corespondenţă:

BRAŞOV, 1 August. — In ultimele mele corespondenţe v’am făcut să vedeţĭ cum sunt persecutate şcoalele noastre de către administraţia maghiară, în dispreţul acelor câtor-va garanţiĭ date prin Constituţia de la 1867.

Acuma, am să vĕ atrag atenţiunea asupra violenţelor exercitate de aceiaşĭ administraţiune, împotriva preseĭ româneştĭ.

In toate ţĕrile înzestrate cu regim constituţional, presa e fireşte, liberă. La noĭ, regimul se intitulează constituţional, dar presa nu e liberă.

Un fapt de curînd petrecut şi pe care am să vi’l istorisesc va face deplină lumină asupra situaţiuneĭ demnă de plâns creată preseĭ româneştĭ prin procedeurile guvernuluĭ maghiar.

La Braşov apare de 53 de anĭ foaia politică, *Gazeta Transilvanieĭ.*

Acest ziar a fost trimis de către procurorul de Stat în ziua de 14 curent înaintea curţeĭ Juriuluĭ din Cluşiŭ spre a fi osândit pentru publicarea a două articole în lunile Februarie şi Aprilie, ce aŭ trecut.

Iată, ca document, pentru ca cititorul să’şĭ facă o ideie lămurită de toleranţa ce domneşte în Ungaria, capitolele însemnate din acele două articole:

1. (Articolul din Februarie): „Pămêntul Ungarieĭ nu e maghiar, precum nu există un pămênt exclusiv maghiar. Usurpatoriĭ carĭ se găsesc acum la putere să nu uite un lucru: această patrie e patria tutulor naţionalităţilor într’o egală mĕsură!“

2 (Articolul din Aprilie) „Naţionalităţile care locuesc Ungaria sunt împărţite, mulţumită abuzuluĭ neruşinat a cuvîntuluĭ *libertate* şi tiranieĭ guvernuluĭ maghiar, într’o minoritate privilegiată care’şĭ permite tot soiul de nedreptăţĭ şi între o maioritate aservită, despuiată de toate drepturile.

Cu alte cuvinte uniĭ stăpânesc şi poruncesc, iar masa poporuluĭ se îndobitoceşte în servitute.

Aşa dar, de o parte avem seniorĭ şi politicianĭ încântaţĭ de eĭ, şi de cea-l’altă parte, sclavĭ politicĭ.

Privilegiaţiĭ putereĭ, ca să nu’şĭ piardă poziţiunile cele bune pe care le uzurpă şi le monopolizează de maĭ bine de douĕ-zecĭ anĭ, lucrând în numele unuĭ falş liberalism, aŭ făcut şi maĭ netolerabilă existenţa naţionalităţilor. Le e frică de adevĕrata libertate, şi de asta o paralizează cu ordonanţe ministeriale şi umple închisorile cu adevĕraţiĭ prietenĭ aĭ libertăţeĭ. Zilnic nu fac alt-ceva de cât să bănuiască, să denunţe şi să calomnieze pe adevĕraţiĭ luptătorĭ aĭ naţionalităţilor.

Despotismul maghiar merge aşa de departe în cât opreşte pe cetăţenĭ să’şĭ crească copiiĭ după interesele şi nevoile naţionalităţeĭ. Aşa, cu procedările lor, deţine ca prizonierĭ în ţara lor chiar, pe maioritatea cetăţenilor. Nu numaĭ că’ĭ exclude de-a dreptul de la cultura intelectuală oprindu’ĭ de a înfiinţa şi întreţine şcolĭ cu propriele lor cheltuielĭ, (aşa cum s’a întâmplat cu româniĭ din Caransebeş şi Arad) dar merg maĭ departe, închid gimnaziile şi liceele, de exemplu gimnaziul din Beiuş şi liceul Slovacilor; gonesc limba naţionalităţilor din şcolile lor, din bisericele lor, înlocuind’o cu un idiom asiatic neînţeles de popor. Maĭ mult încă, se impun naţionalităţilor prin forţa baionetelor, preoţĭ carĭ le sunt vrăjmaşĭ.

Iată ceia-ce numesc maghiariĭ *libertate* şi *civilizaţiune*, şi se fălesc grozav cu aceste două vorbe în faţa Europeĭ.

Adevĕrul e că asemenea civilizaţie e ignobilă.“

Aceste rîndurĭ carĭ zugrăvesc situaţiunea nu se poate maĭ bine, aŭ supĕrat foc pe procurorul de Stat. Şi s’a şi hotărît să urmărească ziarul român cu atât maĭ multă siguranţă că în Transilvania, presa română e vecînic osândită să plătească cheltuelile de judecată, de câştigă orĭ de pierde, o dispoziţie monstruoasă care nu există în *nicĭ o legislaţiune din lume*, nicĭ chiar la Dahomey.

In viitoarea mea scrisoare vĕ voiŭ aduce la cunoştinţă cum s’a sfêrşit cu procesul acesta, cu toate că, din nenorocire pentru curagioşiĭ noştri confraţĭ, prevedem sfêrşitul cu oare-care siguranţă.

Şi când te gândeştĭ că un popor care îşĭ sprijină stăpânirea cu aşa sĕlbăticie şi odioase atentate împotriva libertăţeĭ, maĭ găseşte încă simpatiĭ în ţara care a formulat pentru omenire drepturile omuluĭ?

De la Curtea de Argeş

28 Iulie 1890.

După o secetă de 12 zile cu căldurĭ tropicale astă-noapte a dat o ploaie abundentă. Porumbul este de o frumuseţe rară şi căldurile din urmă nu ’ĭ-aŭ stricat, fiind-că în Iulie în intervale maĭ marĭ saŭ maĭ micĭ aŭ fost ploĭ şi nopţile cu rouă. Insă s’a ivit un verme vînĕt-galben, care roade la rădăcină păpuşa porumbuluĭ aşa că boabele nu se pot forma iar păpuşa cade jos.

De altmintrelea ploaia de ierĭ se atribue minunelor Sf. Filotea. In biserica domnească a luĭ Negru Vodă din oraş se păstrează moaştele Sf. Filotea şi în bisericuţa satuluĭ Flămânzeştĭ de lângă monastire se află în cutie capetele a patru sfinţĭ: a luĭ Nifon patriarchul, ale luĭ Serghiu şi Bachu şi a Sf. Tatiana (cele 3 din urmă capete de Romanĭ din familiĭ vestite). Când nu plouă timp maĭ îndelungat, unele localităţĭ din judeţele învecinate se roagă să li se trimită acele moaşte şi le plimbă în procesiune: Oameniĭ cred că ele aŭ puterea de a desfunda jghiaburile ceruluĭ. Tocmaĭ cu câte-va zile maĭ înainte aŭ plecat sfinţiĭ în excursiune prin Vlaşca şi pe la Slatina şi iată că a venit şi ploaia. Este un crez de care nu trebue să ne mirăm. Biserica creştină a adoptat multe din obiceiurile păgâneştĭ. Romaniĭ păgânĭ în timp de neplouare îşĭ plimbaŭ idoliĭ prin ţarine, şi nu o dată idoliĭ mâncaŭ şi bătae, când se întâmpla de nu puteaŭ plăti plimbările cu mult dorita ploaie.

Vara aceasta se află aicea câte-va familiĭ strĕine. Se speră că o dată deschizêndu-se calea ferată până aicea, localitatea va deveni una din cele maĭ plăcute staţiunĭ de vară. Şi nimic nu i ar lipsi pentru a deveni ceea ce astă-zĭ nu este. Alt-fel vizitarea monastireĭ luĭ Neagoie Vodă este foarte frequentă: uniĭ pleacă, alţiĭ sosesc şi monotonia locuSuluĭ este întreruptă şi ziua şi noaptea prin zurgălăitul trăsurilor.

Este în proiect, şi chiar acuma lucrează comisiunea respectivă, ca să se rescumpere de stat întreg oblongul şes

ce se întinde dealungul dealului până în şosea între oraş şi monastire. Atuncî coasta dealului s'ar planta cu brazi iar terenul şes. ca de 80—100 acri, s'ar vinde la particularî cu dare de mână pentru construcţiunî şi grădinî simetrice. Atuncea localitatea ar deveni un adevărat raiŭ pământesc.

Şi aşa poziţia este din cele maî frumoase. Dar prin câte-va clădirî neestetice aspectul minunateî monastirî despre oraş pierde foarte mult. Afară de aceia podişul, pe care este aşezată biserica, este neglijat, acoperit cu spinî şi bălăriî, în cât capodopera de clădire, apare ca un mărgăritar pe o grămadă de gunoiŭ!

Sunt trecuţî 16 anî de când s'a început restaurarea monastireî şi încă nu este terminată. Sunt încă de făcut şi de săvîrşit palatul episcopal şi al personaluluî, paraclisul, clopotniţa etc. Oamenii zic că restaurarea are să devie permanentă: Architectul francez mănâncă peste 3000 leî pe lună şi ţara plăteşte şi n'are gata nimica,—ţară, o ţara de jac.

Episcopul şade în nişte căsuţe, făcute provizoriŭ, ca în câmp, izolate şi dezgrădite. După stăruinţe de anî abia acuma s'a acordat 7000 l. n. pentru împrejmuirea caseî, grădineî şi livedelor, ca 75 pogoane suprafaţă. De nevoie călugăriî nepreoţî sunt puşî a maî da ajutor cu braţele, măcar la acea împrejmuire, şi lumea critică cu asprime, ca şi cum acest fel de lucru şi în scopul pentru care se face 'I-ar dezonora!

Curioase vederî şi aprecierî maî întâmpinî pe la noî.

In Bucovina monastirile sunt ca nişte grădinî de fată mare, pentru că călugăriî pun umărul şi nu aşteaptă totul de la Stat. Şi acolo călugăriî în mare parte sunt oamenî cu studiî şi nimenî nu cârteşte, căcî nu staŭ toată ziua cu braţele în sîn şi cu nasul 'n... carte.

Pe aicea *Adevĕrul* este căutat ca piperul. Un exemplar trece prin 10—20 de mâinî, ca marfă bănuită ce este.

Una era să uit. Curtea de Argeş, are şi o farmacie. Domeniul eî este oraşul cu 300 locuitorî, 2 spitale şi toate satele ţinutuluî. Ast-fel fiind poziţia eî, ar crede cine-va că medicamentele vor fi, dacă nu maî eftine, cel puţin aşa de scumpe ca în Bucureştî.

Decepţiune.

Mi s'aŭ spus lucrurî, carî nu voiam să le cred. Am trimes într'adins şi apoî însu'mî am cumpărat acelaşî medicament. Aicea gramul de chinină costă 50 banî nu 40 ca în Bucureştî, un medicament atât de necesar!

Se vede că D-l farmacist are un metod singular de a democratiza medicina în un judeţ cam superstiţios şi o prismă deosebită, prin care vede regulamente, legî şi tarife:

„*Procul ab Iove procul a fulmine*" adică:

Legea vrea, dar Hâncu ba,
Că-i e codrul streaşina,
Şi-l ic . . . . sprijoana!

Catone.

Pensionarele Regineî

Dacă pomenile regale ar ajuta pe orbî, ologî şi neputincioşî, nimenî n'ar avea ce obiecta. Dar când adevăraţiî neputincioşî, când familiî întregî mor de foame prin mahalale şi se daŭ pensiî femeilor desfrînate, care îneacă în guanoiul viţiuluî lor o întreagă lume şi sfidează morala publică, atuncî dezgustul te coprinde şi te întrebî: Ce, oare nimenî nu e în stare să pue frîŭ unor ast-fel de mârşăviî în ţara asta?

Pe strada Cotroceni locueşte o femee Maria Dolzeti căreia 'I-a rĕmas destulă avere la moartea bărbatuluî, însă a găsit cu cale ca împreună cu fica [eî, s'o toace în desfrînărî şi orgiî. Regina a socotit se vede ca pe o faptă de înaltă moralitate, ca să pensioneze pe aceste Sodomite.

Incurajate, aceste femeî, mama şi fata, s'aŭ pus apoî pe vecinice orgiî. Aŭ deschis casă publică cu una anume Tudoriţa Firfirică (Leba). Toate în aceiaşî casă trăiesc în concubinaj cu un individ care 'I slujeşte de paravan la toate murdăriile. Case stricate, bărbaţî înhăibaţî la rele, propunerî de corupţie făcute femeilor măritate şi fetelo: din mahala şi bătăî a celor ce resping propunerile lor ruşinoase; iată programul acestor destrămate care ţin să fie la înălţimea pensieî ce li se hărăzeşte.

Pe o biată fată muncitoare, cinstită din mahala aŭ pus pe codoşiî lor s'o bată în mijlocul drumuluî, s'o calce în picioare îndemnându'l la omor şi strigând în gura mare *ca s'o ucidă pe socotrala lor căcî aŭ protecţia Regineî?*

După zgomotul lumeî li s'a retras o dată pensia acestor Sodomite tot pentru ast fel de fapte mârşave, dar prin influenţa unuî D. I. . . li s'a dat iară.

Paravanul acestor ticăloşiî ne maî pomenite, e numitul Gg. Bădescu, bărbatul de contra-bandă al Dolzetilor care e funcţionar la atelierul de confecţie al ministeruluî de rezbel.

Ne facem datoria a arĕta lumeî gratificaţiile pe care Regina le face femeilor carî se disting prin zelul ce pun la propagarea mirşevilor ,şi nelegiuirilor carî înjosesc până şi pe cel de rînd om.

Vom reveni în această privinţă.

Gg. din Mahala.

ZECE SFATURI

Dăm femeilor noastre gospodine următoarele zece sfaturi carî le pot adese orî sluji în gospodăria caselor şi a căsnicieî lor:

1. Apa fiartă scoate petele de pe fructe, turnaţî apă fiartă pe pată ca printr'o strecurătoare, pentru a nu uda maî multă stofă de cât este nevoe.

2. O lingură de masă plină cu esenţă de terebentină şi adăogată la leşie, albeşte mult lingurile.

3. Petroleul moaie pielea papucilor şi a ghetelor, întărită de umezeală, şi o face tot aşa de flexibilă şi moale, ca şi când era nouă.

4. Apa de ploaie rece amestecată cu puţină sodă scoate grăsimea de pe toate stofele care se pot spăla.

5. Scrobeala (crohmala) fiartă se îmbunătăţeşte mult dacă i se adaugă puţină gumă arabică saŭ cleiŭ de morun.

6. Sucul pătlagelelor roşiî coapte scoate petele de cerneală şi cele de rugină de pe mâinî şi de pe albiturî.

7. O soluţiune de unsoare mercurială ţusă în aceiaşî cantitate de petrol, constitue cel maî bun mijloc împotriva păduchilor de lemn; ungându-se patul său tot ce e lemn în casă.

8. Sarea strică laptele, de aceea, gătind fierturî saŭ sosurî, este bine a nu se pune sarea de cât când mâncarea e gata.

9. Ceara galbenă şi sarea vor curăţi şi lustrui ca sticla cele maî ruginite maşinî de călcat. Invăliţi o bucată de ceară într'o cârpă şi, când maşina se va încălzi, frecaţi-o maî întâiŭ cu acest fel de tampon, apoî cu o hârtie presărată cu sare.

10 Petroleul dă un lustru ca de argint tuturor obiectelor de staniŭ (cositor). Ajunge să tornî câte-va picăturî de petrol peste o cârpă de lână, cu care să frecî metalul.

Petroleul scoate şi petele de pe mobilele cu lac.

H. M. STANLEY — 33

INTUNECIMELE AFRICEI

Pădurea cea mare din centrul Africeî

Printre populaţiunile din pădure, am vĕzut unele cu care ţi-ar plăcea să staî la sfat, cum s'ar zice, iar altele respingătoare şi degradate până la culme. Cu toate acestea orî cât de feroce ar fi caracterul indigenilor, nu există unul care să n'aibă germenele progresuluî [graţie cărora, maî târziŭ, civilizaţia şi bine-facerile eî vor înlocui barbaria.

Am fost mirat maî ales de exteriorul demn şi de respunsurile ce am auzit de la uniî prizonierî. I-am întrebat dacă stă în obiceiul lor să combată pe streinî şi mi-aŭ respuns: „Ce vor streiniî de la noî? Noî n'avem nimica. N'avem de cât banane şi peşte. — Dar dacă streiniî vor să vĕ cumpere banane şi peşte, atuncî le vindeţî? — Până la dumneavoastră, n'am vĕzut streinî. Fie care trib stă liniştit la locul luî, dacă n'are motive ca să vie să ne combată. —Faceţî rezboiŭ cu veciniî? — Nu, dar uniî din noî se duc în pădure de vinează; veciniî îî surprind, atuncî ne întâlnim şi ne ciocnim până când uniî orî alţiî crede că este de ajuns şi se declară învinşî.

— Aveţî să'mî rĕmâneţî prietenî dacă nu vĕ maî ţin prizonierî şi vĕ trimit la satul vostru?" Imî păruse că nu puseră mare temeiŭ pe vorbele mele şi când i-am scos afară din tabără nu voiaŭ să meargă, temându-se să nu cadă în vre-o cursă. Li se părea lucru peste putinţă ca să nu fie sacrificaţî. Unul din eî veni în cortul meŭ; i-am tratat prieteneşte, ca cunoştinţe vechî, i-am dat banane, îşî aprinse pipa şi plecă liniştit.

Imprăştiaţî icî şi colo printre Baleşî de la Ipoto la muntele Pisgah, între rîurile Ngayu şi Ituri, o regiune mare maî cât Scoţia — trăesc Uambuţî, nomazî foarte micî, şi cunoscuţî sub deosebite numirî: Batica, Akka, Azunkri. Aceştî piticî, a căror statură variază între 92 şi 138 centimetri şi dintre carî cel maî robust nu trece peste greutatea de patru-zecî chilograme, locuesc pădurea vergină şi se hrănesc cu vînat. Cu săgeţile lor îmbibate într'un soiŭ de untură de peşte, omoară elefantul, taurul, antilopa saŭ, fără a'şî maî da multă osteneală, fac gropî adâncî pe care le acopere cu frunziş şi cu pământ, în mod foarte dibaciŭ; maî construesc apoî hambare, al căror acoperemênt cade la cea maî mică lovitură. Afară de carne, piele, blănurî şi fildeş eî îşî maî procură miere sĕlbatică şi pene.

Excelează în prepararea peşteluî pe care îl schimb pentru banane, patate dulcî, tutun, cuţite, lăncil şi săgeţî.

Locuinţele piticilor dovedesc un oarecare gust—sunt jos şi aŭ forma uneî jumătăţî de oŭ tăiat în lungiş. Porţile înalte de 60—90 centimetri sunt aşezate la fie-care extremitate. Locuinţele sunt împrăştiate pe o circonferinţă maî mult orî maî puţin neregulată, în centrul căruia se află locuinţa şefuluî tribuluî.

Locuitoriî de pin aceste locurî duc aproape aceiaşî viaţă ca şi cultivatoriî. Femeile strâng lemne pentru foc, şi proviziunî.

Bărbaţiî vinează, se resboesc şi conduc politica. Vênatul nu lipseşte nicî o dată şi în afară de prepararea blănilor, pieilor saŭ penelor, eî maî fabrică încă plase pentru peşte şi curse pentru oaspeţiî din pădure. Ceî tinerî trebue să se exerciteze mereŭ cu tragerea la ţintă; nu nî s'a întêmplat să trecem printr'un sat fără ca să dăm peste arcaşî. Se face de asemenea mare abuz de topor, dacă putem să judecăm aceasta după urmele luî pe coprcî.

In lipsa mea, doui egipteni, un caporal şi un băiat de vr'o cincî-spre-zece anî, ne fură răpiţî aproape de fortul Poado. N'am maî putut afla ce s'a întêmplat cu eî.

Presupunem că după ce aŭ fost prinşî aŭ trebuit să fie duşî în tabăra pigmeilor. M'am întrebat de multe orî ce orî fi zis eî în gândul lor când s'aŭ aflat în mijlocul Uambuţilor.

Una din otrăvile cu care triburile forestiere îşî ung vîrful săgeţeî, e o unsoare negricioasă. După spusa femeilor indigene otrava asta se scoate din armu, o plantă cu frimarî foarte comună şi foarte abondentă între fortul Bado şi Inde-suma. Nu maî e îndoială că otrava asta e mortală. Ea ucide elefanţiî tot aşa de bine ca şi o bombă explosibilă. Marele aprovizionărî de fildeş ale luî Ugarrue, Kilonga Longa şi Tipu-Tib, dovedesc că vînătoarea elefanţilor, maî ales, e principala lor îndeletnicire.

O rî-ce rĕsboinic are o cingătoare saŭ o bandulieră de piele de taur de care'şî atârnă cuţitul.

Cum graminee nu există pe toată întinderea pădureî, indigeniî aneviole şi-ar putea acoperi colibele, dacă n'ar avea foile de frinium. Aceste foî late de la treî-zecî până la cincî-zecî de centimetre cresc pe nişte trunchiurî subţirî şi drepte, înalte de 1 m. 50—2 m. 10. Fructul seamănă la gust cu cireşele noastre, şi miezul e bun ca leac pentru durerile de stomac.

Pădurea e îmbelşugată de fructe selbatice şi variate, şi cu care ne-am hrănit noî multe zile.

Urcând Ituriul dăm peste *spondia* saŭ prune porceştî, un fruct galben, mirositor, cu miezul mare... Să nu uităm iar un măr sălbatic, care ne-a slujit mult.

In scrierea mea asupra *Congului şi asupra întemeiereî Statuluî sĕŭ „liber* am vorbit mult asupra producţiunelor păduref, aşa că nu cred trebuincios să reviŭ aicî.

(Va urma).

DIN IAŞI

Localul actual unde e instalat liceul naţional se dărâmă, căcî se va construi altul. Se ştie că atât externatul liceuluî cât şi internatul eraŭ legate prin *Arcul Academieî*, cum i se zice.

Dărâmarea ce se face priveşte momentan numaî internatul, din pricina asta s'aŭ şi deşertat toate sălile şi de o cam dată o parte din casele Prinţuluî Sturza din strada Lozonschi vor servi pentru internat până ce localul cel noŭ va fi construit.

Externatul rĕmâne de o cam dată tot în locul existent, căcî se apropie începutul anuluî şcolar şi nu s'a găsit un local potrivit care să serveascä de şcoală până la instalarea nouluî liceŭ.

* * *

Dl. Mihaiŭ Vasiliu, absolvent al facultăţeî juridice, 'şî-a pus sub tipar teza sa pentru licenţă.

Iî dorim succes.

* * *

Planurile şi devizurile pentru construirea muzeuluî şi laboratoruluî de anatomie fiind gata şi aprobate, s'a şi publicat licitaţie pentru darea în întreprindere a lucrărilor pe ziua de 5 August.

Lucrările vor începe imediat după semnarea contractuluî, ca să se grăbească cât maî mult construcţiunea acestuî edificiŭ atât de necesar facultăţeî de medicină.

* * *

Până unde poate merge *legea concurenţeî libere* în ce priveşte comerciul, ni-o dovadă zdrobitoare dar şi nenorocită următorul fapt întâmplat în ziua de Vinerî 27 Iulie.

In piaţa mare în faţa haleî, eraŭ doî precupeţî unul lângă altul ce aveaŭ nişte puî spre vinzare. Se iveşte un cumpĕrător, precupeţiî care de care căuta să'şî treacă marfa, unul din precupeţî vĕzênd că e în pericol ca clientul să cumpere de la cel-l'alt; sărî asupra tovarăşuluî sĕŭ, îî smulse puiî din mână şi începu a'l croi cu dênşiî peste cap până ce *nenorociţiî puî* expirară.

Nenorocitul precupeţ, care a fost bătut rĕmase aproape leşinat. Ambiî fiind duşî la secţie comisarul *Dioghenide* cu *dreptatea* ce'l caracteriseazâ, găseşte cu cale să nu ia nicî o mĕsură contra bătăuşuluî, maî mult trage vr'o două bastoane celuî bătut, aşa că nenorocita victimă din această întêmplare tragico-comică se alese şi cu bătae şi cu moartea *mărfeî* sale. Aud că a intentat proces bătăuşuluî şi comisaruluî.

* * *

Recolta din judeţul nostru e cât se poate de bună. Nicî nu s'a aşteptat lumea în urma ploilor celor marî să se maî facă ce-va. Trierul a început pretutindenea şi câmpul e în plină activitate.

Fâneţul de asemenea e abondent şi bun, căldurile cele marî ce avem de o bucată de vreme, aŭ contribuit mult la îndreptarea fâneţelor.

Porumbul de asemenea stă bine însă maî are nevoe de puţină ploaie, care pare că va cădea căcî de vr'o două zile cerul e puţin înorat.

* * *

Iaşul e aproape mort, nicî o viaţă, aproape toată lumea l'a părăsit, nicî o tranzacţie comercială, nicî o mişcare.

Chiar seara nu se maî vede lumea eşind la plimbare ca acum câte-va sĕptămânî. Toţî se retrag care încotro.

Locurile de băî din apropiere, ca Ungheniî şi Sculeniî sunt pline de ieşenî.

* * *

Jouî seara la penitenciar s'a făcut o mică rescoală între câţî-va evreî deţinuţî. Cauza este că eraŭ daţî de timpuriŭ în camerile de culcare. D. Procuror Antonescu a anchetat afacerea. In contra rebelilor s'aŭ luat mĕsurî disciplinare.

Informaţiunî

Numerile din *Adevĕrul* în care aŭ apărut foiţa ce publicăm

Soldaţiî desnădăjduireî

roman militar de mare senzaţie, vor fi servite gratis tuturor noilor abonaţî.

Pe timpul vereî administraţia ziaruluî *Adevĕrul* primeşte abonamente cu numĕrul.

10 banî în toată ţara.

15 banî în streinătate.

Rugăm pe cititoriî noştriî să nu plătească Adevĕrul maî mult de 10 banî, nicăirî în ţară.

Vinzĕtoriî noştri aŭ deja o remiză destul de mare, 25 la sută, pentru vînzarea foilor.

Materialul necesar pentru construirea filtrelor celor noî de la Arcuda este adunat şi peste câte-va zile, lucrările vor începe, şi fiind conduse cu multă activitate se crede ca în toamna asta să poată funcţiona.

Ministerul de Interne, în urma avizuluî consiliuluî technic de pe lângă ministerul Lucrărilor publice, a aprobat transformarea localuluî primărieî de Huşî cu adausele necesare.

Costul acesteî lucrărî se urcă la suma de 36,227 leî.

D. Călinescu, sub-prefectul plăşeî Câmpul din judeţul Ialomiţa, este transferat în aceiaşî calitate la plasa Borcea, în locul D-luî G. Nicolescu; iar în locul D-luî Călinescu s'a numit D. I. Constantinescu. D. Melinescu, a fost numit sub-prefect la plasa Oltul-Topolog în locul D-luî Oţelescu, care a trecut în magistratură.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL" — 9

ALEXIS BOUVIER

SOLDAŢII DESNADAJDUIREI

PARTEA I.

VI.

Vânătoare de om.

— Tăcere! îî respunse sergentul.

— Aî să cazî în apă, ia seama.

— Tacî o-dată.

— Nicî-odată nu mĕ duc eŭ maî departe.

— Eî bine, atuncî staî şi tacî din gură.

Sergentul era să înainteze când auzi flueratul strejeî de la poartă.

— Ce o fi asta?

— E fluieratul unuî...

— Tacî ca să ascult... Numaî un fluerat... Cine dracu o fi?

Zise apoî conducĕtorilor:

— Dute de întreabă pe soldat ce a vĕzut şi întoarce-te iute, că eŭ nu mĕ mişc de aicî.

— Pe care soldat să întreb?

— Pe straja de la poartă. Când veî ajunge strigă: Prietin.

— Bine

Morarul se duse; abia urcă scara şi închise portiţa, că sergentul zări o umbră... un om era la spatele luî.... voi să strige, dar fu aruncat cu putere în apă, o detunătură isbucni: ea venea din arma luî Dorthay care convins era că umbra pe care o zărea nu putea fi de cât Jacques Herbeau. De sus de pe scară un glas strigă:

— Urcă-te iute sergent, insurgenţiî sunt pe cheiŭ.

Două flueraturî stridente se auziră în acelaşî timp.

Soldatul condus de către băiatul de la moară vĕzuse banda armată de desnădăjduiţî care mergeaŭ pe cheiŭ. Crezând că sergentul e sus, soldatul s'a dus la poartă remânând lângă strajă. Peste câte-va minute veni şi Dorthay cu guarziî mobilî.

— Eî bine? întrebă soldatul.

— L'am omorît... rĕspunse Dorthay. Dumneata aî tras.

— Da.

— Şi copilul era cu el?

— Nu'mî vorbi de copil, rĕspunse mizerabilul.

— Amândoî s'aŭ înecat zise cu jumĕtate glas soldatul care'l însoţea... s'a aruncat în apă...

— Dar sergentul?

— N'a maî apărut.

— Eram sigur de asta, ţî-am spus că amândoî în apă.

— Iute la port, am vĕzut o bandă de insurgenţî pe cheiŭ.

— Iată'l. Iute, iute!.

Soldaţiî şi Dorthay plecară.

— Ce noapte afurisită zise morarul băiatuluî.

— S'aŭ înecat amândoî?

— Tus treî!

— A! bietul copilaş!

— Tacî, că aud sgomot... stinge lampa. Băiatul o stinse.

— Mi se pare că scoboară scara.

— Să'l lăsăm să se depărteze.

— Ştiî că toate astea sunt triste lucrurî, zise băiatul.

— Da, foarte triste... căcî toţî cred bieţiî oamenî că apĕră republica.

— De atâta îmî pare rĕŭ că facî inocent pe prietenul omuluî cela.

— L'aî vĕzut tu?

— Da.. şi n'a zis nimic pentru că'l urmăream.

Morarul strânse mâna băiatuluî.

— De ce nu l'aî ascuns în dosul trotuarilor?

— L'am pus la un loc maî sigur.

— Se vede că nu era sigur, din vreme ce a fost omorît.

— Tocmaî asta nu'î sigur.

— L'aŭ vĕzut eî.

— Maî bine, vino de vezî dumneata.

Cel doî oamenî scoboriră în încăperea cea mare unde era maşina; acolo deschiseră o trapă şi se uitară înăuntru.

— Nu e nimenî.

— Să ne scoborim înăuntru.

— Aşteptaţî, şoptî băiatul.

— Ce e?

— Am zărit ce-va mişcându-se.

— Inchide trapa.

— Pentru ce? Suntem la întunerec, nu ne vede.

— Atuncî, uite-te bine.

Băiatul se culcă pe burtă şi se uită înăuntru. Apoî se sculă, şi'l şoptî stăpânu-sĕŭ la ureche.

— Nu ştiŭ ce-o fi, dar om nu e.

— Cum aşa?

— E ce-va negru...

— Eî, aşi? Eştî nebun?

— Nu, nu sunt nebun.

Privi şi morarul.

— De sigur că dracul n'o fi... aprinde lampa şi vino cu mine, să vedem ce e.

— Dar dacă vom păţi ce-va?

— Iţî pare c'aî făcut o faptă bună?

— Nu.. viŭ cu dumneata.

Oftă din greŭ când zise vorbele astea, cu toate acestea se supuse, aprinse lampa, şi scoborîră cu băgare de seamă. Umbra cea neagră era un câine mare muiat de apă, şi care cum îî vĕzu începu a hămăi apărând ce-va ce nu puteam încă bine deosebi.

VIII

In barcă

Ar fi fost o imprudenţă din partea lor ca să s'apropie de câine. Era ameninţător. Morarul se dădu la o parte şi întrebă pe băiat:

— Unde'l ascunsese'şi tu?

— Colo, în dosul roţilor.

Morarul se uită.

— Uite'l, l'aŭ omorît.

In adevĕr, trupul sângerat al luî Herbeau, era întins pe două grinzî şi picioarele'î atîrnă în apă,—dacă roata morareî s'ar fi întors nenorocitul ar fi fost făcut bucăţî. Ceî doî oamenî se aplecară să'l vadă bine. După câte-va minute, morarul zise:

Nu'l mort.

— Să'l urcăm repede sus.

— Da, deschide trapa.

Iî luară şi'l duseră în odaia băiatuluî. O servitoare îngrijî de nenorocitul. De odată câinele strănută zdravăn. se apropie de stăpână-sĕŭ întins pe pat şi dând din coadă începu să se gudure şi să lingă mâna băiatuluî. Acesta dintr'untâi se sperie dar când îl vĕzu gudurându-se, înţelese ce vrea câinele şi zise:

— Par'că m'ar îndemna să mĕ scobor în trapă.

— Du-te.

— Vezî că...

— Nu... dar...

— Cum! tu!

— Nu nu! mĕ duc...

Iî cam era frică; dar cum nu vroia să se lase maî pre jos de cât stăpânusĕŭ, se scobori în trapă. Cât p'acî era să cadă, căcî vĕzĕndu'l scoborând, câinele de bucurie s'a repezit şi a sărit înaintea luî. Se luă după câine, cu lampa în mână şi mergênd zări un copil bălaiŭ, maî gol, şi care dormea întins pe două lespezî.

— Uite copilul! strigă băiatul vesel, luă fetiţa în braţe cu băgare de seamă ca să nu se trezească. Câinele îî lingea pe mâinî.

(Va urma).

D. Cârlova, prefectul judeţului Ilfov, a obţinut un congediŭ de 30 de zile.

D. Murgulescu este însărcinat să conducă afacerile prefectureĭ până la întoarcerea D-luĭ Cârlova.

D. Colonel Algiu, prefectul poliţieĭ Capitaleĭ, a oferit tomboleĭ societăţeĭ preseĭ toate obiectele pe carĭ le-a câştigat Sâmbătă şi Duminică.

Consiliul judeţean de Tutova va fi convocat spre finele luneĭ August în sesiune extra-ordinară, spre a alege pe membriĭ comitetuluĭ permanent.

Lucrările pentru construirea nouluĭ local al arhiveĭ ministeruluĭ de interne, aŭ şi început şi se speră că până în toamnă vor fi gata.

D. Gentili, prefectul judeţuluĭ Vlaşca, a obţinut un concediŭ de 25 de zile, D. Cochinescu a fost însărcinat să 'ĭ ţie locul.

Buletinul Meteorologic pe ziua de 30 Iulie.
La orele 12 noaptea termometrul centigrad arată + 20 grade.
La 7 dimineaţa + 22.
La 12 ziua + 31.
Inălţimea barometrică 751.
Cerul puţin noros.

Ştirĭ Telegrafice

ROMA, 30 Iulie. — Alegerea unuĭ deputat la Roma. — Rezultatul cunoscut. Dl. Antonelli 4576 voturĭ, Dl. Barzilai 4034; alegerea D-luĭ Antonelli este sigură.

STRASBURG, 30 Iulie. — Episcopul Stumpf a murit aseară.

BERNE, 30 Iulie. — Veterinariĭ de pe frontierele germană şi austriacă aŭ primit ordin să respingă boiĭ, berbeciĭ şi porciĭ cu destinaţiune pentru Franţa.

MUNICH, 30 Iulie. — Delegaţiĭ din Viena, Berna, Copenhaga, Helingfors, Roma, Paris şi New-York de la Congresul stenografilor, aŭ asistat la inaugurarea monumentuluĭ luĭ Gabelsberger.

NEW-YORK, 30 Iulie.—Greva împiegaţilor de la drumurile de fier New-York-Central şi Hudson-River continuă.—Societăţile aŭ isbutit să înlocuiască pe grevişti; e teamă să nu se producă dezordine.— De aceia gările sunt păzite de agenţĭ poliţieneştĭ.

Miliţiile din Buffalo şi Syracusa sunt gata pentru orĭ-ce eventualitate.

WASHINGTON, 30 Iulie.—Un raport oficial asupra recolteĭ constată că bumbacul este foarte bun, maĭ bun de cât alţĭ anĭ, dar grâul, ovĕzul, orzul sunt proaste din cauza seceteĭ şi a căldurilor celor marĭ.

BELGRAD, 30 Iulie.—Deputaţiunea serbo-macedoniană a remis luĭ Féridun-bey o adresă către Sultan prin care protestează contra trimitereĭ episcopilor bulgarĭ în Macedonia.

VIZIRUL ŞIRET

Basm Georgian

Un vizir era cel maĭ bĕtrân din ceĭ cincĭ vizirĭ aĭ împĕratuluĭ Indieĭ. Impĕratul iubia mult pe vizirul cel bĕtrân şi ţinea maĭ mult la el de cât la ceĭ-l'alţĭ. Viziriĭ vĕzênd că Impĕratul asculta tot-d'a-una numaĭ sfaturile viziruluĭ bĕtrân şi că nu vrea s'auză de sfaturile lor, se hotărîră să 'ĭ mănânce capul.

Se sfătuiră toţĭ, se înţeleseră bine, şi cum se lumină de ziuă unul dintre vizirĭ se duse la împĕrat şi 'ĭ spuse:

„Maiestate, astă noapte am vĕzut în vis pe tatăl vostru, fie-'ĭ slăvit numele în vecĭ! El m'a însărcinat să 'ţĭ spun că are să reguleze o socoteală cu vizirul vostru cel mare, ca să i'l trimiţĭ în cer unde locueşte dânsul şi că ţi'l trimite curând înapoĭ."

Veni al doilea vizir şi spuse Impĕratuluĭ că a visat tot visul acesta. Al treilea şi al patrulea vizir spuseră aproape aceleaşĭ vorbe Impĕratuluĭ.

Impĕratul încremeni. Nu ghici planul lor ticălos. Se gândi aşa:

„Dacă un singur vizir ar fi visat lucrul acesta, aş crede că e un vicleşug; dar ca să aibă toţĭ patru viziriĭ meĭ acelaşĭ vis, nu maĭ încape îndoială că este adevĕrat!"

Impĕratul chemă pe vizirul cel bĕtrân şi 'ĭ spuse tot ce 'ĭ spusese viziriĭ ceĭ-l'alţĭ. Bĕtrânul pricepu şiretenia, dar ce să facă? Işĭ zise îndată în gând: Staţĭ că vĕ satur eŭ!" şi zise îndată Impĕratuluĭ:

„Te rog, Doamne, să daĭ voe ca să nu se ia de la nimenĭ nicĭ boĭ nicĭ oamenĭ pentru rugul meŭ, pentru ca să nu mĕ înfăţişez înaintea împĕratuluĭ lumiĭ încărcat cu păcatele lor; lasă-mĕ numaĭ să'mĭ pregătesc eŭ singur lemnele pe care o să ardă corpul meŭ şi esenţele mirositoare; dă'mĭ un răgaz de patru-zecĭ de zile pentru aceasta şi ca să'mĭ plătesc toate datoriile pentru ca să mĕ pot duce cu inima voioasă în faţa împĕratuluĭ împĕraţilor."

Impĕratul îĭ dete cele patru-zecĭ de zile pe carĭ le ceruse şi vizirul bătrân, poruncĭ îndată robilor sĕĭ ca să'ĭ aducă doĭ oamenĭ carĭ lucraŭ cu ziua. Puse pe aceştĭ doĭ oamenĭ şi săpară un drum pe sub pămîntul oraşuluĭ, care ducea de la locuinţa viziruluĭ până în piaţa unde se omora oamenii osândiţĭ şi care era la porţile oraşuluĭ La gura subpămênteĭ se aşeză cătăţimĭ marĭ de lemne pe care trebuia să fie ars vizirul ca să se ducă în Paradis; însă în mijlocul rugului, sus, fu lăsată o deschizătură prin care te putea coborî în drumul sub pămênt.

Când se împliniră cele 40 de zile veni vizirul înaintea împĕratuluĭ şi'ĭ zise:

„Impĕrate, te rog să viĭ să vezĭ cum o să ardă robul tĕŭ pe care l'a chemat rĕposatul părintele Tĕŭ!"

Impĕratul şi tot norodul se duseră să privească. Vizirul se urcă pe rug, oamenii turnară mirezmele şi detoră foc lemnelor. Flacăra se înălţă furioasă!... Insă îndată ce'l înconjură fumul gros, vizirul se lăsă în jos prin gaura făcută într'adins şi se duse pe sub pămênt drept acasă.

Cenuşa lemnelor acoperi gura subpămênteĭ.

Vizirul stete pitit în casă vr'o douĕ-zecĭ de zile. Pe urmă se îmbrăcă cu o haină lungă albă, luă un toiag în mână şi se duse într'o dimineaţă la Palat. Impĕratul cum auzi de venirea luĭ, îĭ eşi repede înainte, îĭ luă mâna şi 'ĭ-o sărută cu evlavie, fiind-că credea că adevĕrat vizirul se întorcea din lumea cea-l'altă.

Impĕratul îl întrebă ce făcea tatăl sĕŭ şi cum trăia. Vizirul spuse cu prisos toate minunăţiile din Paradis, şi în sfîrşit zise.

„Acum am sfîrşit treaba pe care aveam s'o regulez cu tatăl majestăţeĭ voastre Nu maĭ rĕmâne de cât să înştiinţez pe maestatea ta că rĕposatul tatăl vostru chiamă la sine şi pe ceĭ-l'alţĭ patru vizirĭ fiind-că are să reguleze şi cu dînşiĭ o socoteală. Ş'apoĭ, spune că o să'ĭ trimită înapoĭ pe pămênt tot aşa de repede cum m'a trimis pe mine."

Baş-vizirul fu crezut; şi cum să nu crezĭ ce spune un om care vine după lumea cea-l'altă? Viziriĭ fură aduşĭ în faţa împĕratuluĭ şi el le spuse că trebue să se ducă şi eĭ în paradis să se întilnească cu tatăl sĕŭ care'ĭ chema şi pe dînşiĭ.

Vizirilor nu le veni în minte să născocească un vicleşug ca să scape de moarte. Fură şi eĭ aruncaţĭ în foc şi acolo arseră toţĭ şi ast fel plătiră scump ura lor pe vizirul cel bĕtrîn.

I. S. Spartali.

CURIERUL BAILOR

La Călimăneştĭ

Colţurĭ furate din paradisul ce nu există, leacurĭ potrivite, cheltuială de toată mâna plus nelipsitul eveniment *mondain* acestea toate aŭ contribuit a îndruma în acest an lume multă şi de toate nuanţele spre Călimăneşti, satul înrudit cu munţĭ uriaşĭ şi cu râurĭ spumegate de necazurĭ.

Căciulata, o fetiţă emancipată a satuluĭ are de asemenĭ mulţĭ curtezanĭ.

Ostrovul în faţa Călimăneştilor, păstrează potecĭ misterioase pentru intimĭ, rĕcoare şi umbra pentru creeriĭ înflăcăraţĭ aĭ cugĕtătorilor, dispreţ şi privirĭ indiferente pentru ceĭ ce'l ocolesc.

Cu toate escursiunile ce se fac în mare abundenţă spre Cozia, Brezoiu, Stânişoara etc. totuşĭ auzĭ din când în când ţipătul înfricoşător al vre unuĭ individ blajin muşcat de scorpia fără seamăn, poreclită „plictiseală."

Ce vreţĭ, aşa sunt uniĭ. Eŭ unul am onoare să mărturisesc că une-orĭ găsesc distracţie chiar în faptul că mĕ plictisesc. Plictiseala în rîndul eĭ, nu e oare şi ea o varietate?

La ordinea zileĭ, ca noutate, este instalaţia luminei electrice. Multe se şoptesc de babele şi unchiaşiĭ nevoiaşĭ de prin sat. Ceĭ maĭ pricepuţĭ povestesc: „că procopsiţiĭ şi ceĭ care citesc în stele, aŭ furat de la Dumnezeŭ meşteşugul soarelui, şi acum tăindu'l în bucăţele, îl ţintuesc pe pămênt în vîrful parmacilor, spurcaţiĭ! E, he, să maĭ vedeţĭ de acuma foc şi pârjol pe Sf. Ilie drăguţu."

Inaugurarea s'a făcut în prezenţa D-luĭ Păucescu, ministru al domeniilor şi a unuĭ mare numĕr de persoane de prin băĭ şi de prin Râmnic, acestea din urmă numaĭ şi numaĭ slujbaşĭ d'acel ce închid ochiĭ şi cânt osanale. A fost banchet, jocurĭ naţionale la Ostrov şi de altminterĭ o veselie generală.

Balurile se urmează regulat, deşi bolnăvicioase şi somnoroase la început. De vre-o cât-va timp incoace însă, Terpsichora, graţioasa şi nesăturata zeiţă a danţuluĭ, s'a hotărît serios, pentru continuarea cuceririlor sale, presărând cât maĭ multe victime în drumul sĕŭ triumfător.

Voesc a vorbi în special de balul de Duminică 22 Iulie, care s'a terminat maĭ presus de cât orĭ-ce aşteptare. Salonul chiar, elegantul şi mult răbdătorul salon, se văita şi el de astă dată, zăpăcit de atâtea frumuseţĭ, în concurenţă, de atâtea ochiade, risete şi spirite pe multe şi mărunte calapoade.

Piept lângă piept, formând aproape un singur corp, ceĭ maĭ indiferenţĭ chiar, priviaŭ cum orĭ-ce energie dispare, numaĭ simţiaŭ nimic, de cât valurile de armonie ce se îngrămădiaŭ melodios, zorindu'ĭ maĭ departe, făcĕnd loc altora, escitând imaginaţia şi înfăşurind totul în farmec şi transport.

Printre animaţie şi frumos găsesc momentul a-'mĭ plimba o clipă privirea distingĕnd pe: D-na Colonel Ciuflea, D-na Vera, D-na Mano, D-na Dr. Georgescu, D-na Crăsnaru, D-na Stoenescu, D-na Căpitan Aronovicĭ, D-na Serafim, D-na Mavrus, D-na Ioanid, D-na Căpitan Dimitrescu, etc.

Apoĭ din buchetul de D-nişoare pe: D-ra Lăzărescu, D-ra Florescu, D-rele Kiriţescu, El. Oromolu, Tufeanu, D-ra L. Iancovescu, D-ra Băişanu, etc....

Voiesc să urmez, sunt multe florĭ încă, neculese, zadarnic, recunosc că's muritor, valsul superb ce'şĭ ia sborul mĕ răpeşte în vîrteju'ĭ fermecat. Totuşĭ mĕ opresc puţin.

Uite, 'mĭ stă în gât, fluturaşul „fin de siecle", vedeţĭ acela cu cravată roşie, care schimonoseşte aşa de nostim limba franceză, dar care n'are un gheroc negru spre a fi maĭ convenabil; dar muscăriţa de colo cu clobotele pline de noroiŭ... şi încă, dar n'am vreme de stat. O siluiă coaptă bine în primă-verĭ, 'mĭ-a şoptit deja, oftând cam pe glasul al 16-lea:

„Danţul, cântecul şi amorul
Sunt isvorul
„Fericirilor lumeştĭ!"

Floridor.

R.-Vâlcea

Pedeapsa cu moarte şi electricitatea

Citim în *Gaulois*:

Acum câte-va lunĭ s'a vorbit în ziarul nostru despre un osândit la moarte din New-York, anume Kemmler, care trebuia să fie executat prin electricitate. Am făcut atuncĭ şi o descriere a aparatuluĭ: un jilţ aşezat pe izolatorul, pe care se pune osânditul, legat bine. Jilţul e pus în comunicaţie cu firele electrice. Executorul apasă pe un buton, curentul se stabileşte şi osânditul e trăsnit.

Kemmler, osândit la moarte pentru asasinat a fost executat Miercurĭ prin electricitate, în închisoarea Auburn, din New-York.

E aproape un an de când îşĭ aştepta executarea hotărîreĭ.

Advocatul sĕŭ a întrebuinţat toate mijloacele ca să'l scape. După sfatul sĕŭ, Kemmler se împotrivise la executarea prin electricitate. Era un mijloc de a întârzia ora fatală.

Luĭ Kemmler îĭ era grozav frică de electricitate, şi numaĭ el ştie ce zile a petrecut tot timpul până la executare.

Sta zile întregĭ ascuns într'un colţ al celuleĭ şi cu faţa acoperită.

Iată şi amĕnunte în privinţa execuţiuneĭ:

Kemmler a venit în sala de execuţiune urmat de gardianul sĕŭ, care a zis către cel de faţă.

— Dacă are ce-va de spus, să spună. Kemmler a urat noroc celor ce rĕmâneaŭ în viaţă după el, şi a declarat că e gata să moară. 'Şi-a scos vesta, pantaloniĭ 'ĭ-aŭ fost tăiaţĭ până la jumĕtate pentru ca să i se aplice unul din polurile maşineĭ electrice, apoĭ s'a aşezat 'n jilţ, arĕtând el singur celor-l'alţĭ ca să lege bine curelile.

I s'a pus apĕratul pe frunte şi în sfîrşit după ce 'şĭ-a luat adio osânditul de la toţĭ, executorul a apăsat butonul.

Kemmler a tresărit, trupul luĭ s'a agitat şi a rĕmas ţeapĕn apoĭ, 'şi cu figura contractată. Nicĭ un ţipĕt n'a scos.

Curentul a fost întrerupt după câte-va secunde.

Un medic se apropie şi declară c'a murit. Un alt medic apropiindu-se iarăşĭ. protestă.

Kemmler nu era mort.

O spaimă grozavă coprinse pe asistenţĭ.

Kemmler gemea şi făcea spume la gură. Suferinţa cea maĭ groaznică se zugrăvea pe faţa luĭ.

Strigară ca să se reînceapă.

Maĭ multe persoane se duseră de acolo, altele leşinară.

Executorul apăsă butonul, dar curentul nu maĭ mergea.

Intârzierea asta ţinu şapte-zecĭ şi treĭ de secunde.

In sfîrşit, curentul fu restabilit, trupul înţepeni iar; baleĭ îĭ curseră din gură, şi de o dată un fel de fum alb îĭ eşi din trup cu un miros pĕtrunzĕtor.

Par'că era ars, trupul.

Emoţiunea e mare la New-York, pricinuită de această ignobilă execuţiune.

TEATRE-CONCERTE

Opereta Germană. Direcţiunea D-luĭ Fr. Dorn, Grădina Pariziană (fosta Stavri).—Astă-seară Lunĭ 30 curent, se va juca piesa: **Micado.**

Marţi la 31 Iulie 1890, se va da piesa: **Don Cesar.** Operetă comică-romantică în 3 acte de O. Walter, muzica de Rudolf Dellinger.

Miercurĭ 1 August. **Einen Iux Will er sich machen**, mare farsă în 3 acte cu cântece de Johann Nestroy.

ULTIME INFORMATIĬ

Focul de la Agapia

Duminecă, pe la orele 9 seara, a izbucnit un foc la mănăstirea Agapia.

Un negustor de petroleŭ, umblând cu o lumânare pe lângă o tinichea cu gaz, aceasta s'a aprins şi focul s'a întins cu o mare repeziciune, aşa că toate baracele aŭ ars.

Negustorul a fost şi el ars rĕŭ şi acum se află în căutarea spitaluluĭ din Târgu-Neamţu.

Focul a fost stins după treĭ ore cu ajutorul streinilor ce se află la mănăstire.

Fostul Rege al Serbieĭ Milan şi fiul sĕŭ Regele Alexandru, aŭ plecat la 30 Iunie la Niş. D. Ristici, care, după cât se zice ar fi primit sarcina să vegheze asupra vechiuluĭ sĕŭ Suveran, îĭ însoţeşte.

Regenţiĭ se tem ca Milan să nu se folosească de împrejurarea că se află în lagărul de la Niş, pentru a rĕscula armata împotriva guvernuluĭ.

S'a constatat că înaintea plecăreĭ, ex-Regele a avut dese conciliabule cu ofiţeriĭ activĭ aĭ armateĭ.

Regeje şi Principele Ferdinand, vor pleca în streinătate mâine 1 August, la ora 1 p. m.

M. S. Regele, va fi însoţit de toţĭ miniştriĭ până la Predeal.

Domniĭ Miniştri Teodor Roseti, Menelas Ghermani şi General Vlădescu, aŭ plecat la Sinaia spre a fi de faţă la cel din urmă consiliŭ de miniştri care se va ţine subt preşedinţa Regeluĭ, înainte de plecarea Sa în streinătate.

Consiliul judeţuluĭ Oltu va fi chemat în sesiune extra-ordinară la finele luĭ August spre a alege membriĭ supleanţĭ aĭ comitetuluĭ permanent.

D. Dr. I. B. Mawer s'a mutat în calea Moşilor 87, lângă biserica cu Sfinţĭ.

Anunţăm aceasta clienţilor sĕĭ.

D. Judecător de Instrucţie Maxim, obţinând un concediŭ, D. Stătescu îl va înlocui.

Ierĭ a plouat în următoarele localităţĭ din ţară: La Buhuşĭ, Hârşova, Huşĭ, Moineştĭ, Sinaia şi Slănic.

Bricul Mircea, care se afla la Trebizonda, a plecat la Batum.

In urma uneĭ petiţiunĭ iscălite de un mare numĕr de locuitorĭ gălăţenĭ, prin care cere a se creia şi clasa a treia la şcoala primară No. 8 din acel oraş, Ministerul instrucţiuneĭ publice a decis adăogirea eĭ chiar în anul acesta de oare-ce se simţea foarte mare trebuinţă, numerul elevilor pentru clasa a 3-a crescuse şi nu eraŭ locale spre a'ĭ încăpea.

Pădurea Statuluĭ de la Ostrov, s'a aprins şi a ars pe o întindere de 120 hectare. Cauzele foculuĭ sunt necunoscute.

O anchetă s'a început în această afacere.

Focul acum este stins.

Astă-zĭ, pe la 8 ore dimineaţa, birja No. 182, mânată fiind în goana mare, a călcat pe un băiat anume Ion Sasu. Victima imprudenţeĭ birjaruluĭ se află la spital într'o stare negreşit deplorabilă.

Repetăm şi astă zĭ aceia ce am cerut D-luĭ prefect şi altă-dată, de a interzice mersul trăsurilor în goana mare, căcĭ Capitala nu e o câmpie în care să'şĭ încurce birjariĭ caiĭ, şi abuzurile de acest fel să se pedepsească aspru.

*

Tot D-luĭ prefect ne adresăm: Erĭ s'a găsit pe calea Văcăreştĭ, rătăcind, o copilă în etate ca de 3—4 anĭ, cu numele Lina. Ea nu poate spune a cuĭ este.

Această copilă găsită pe calea Văcăreştĭ, am vĕzut'o aseară pe la 9 ore la secţiunea din strada Carol I. De sigur că până să ajungă aci, biata copilă a visitat câte-va secţiĭ fără voia eĭ.

D. Prefect înţelege că voim a spune că secţiile pe unde a parcurs nenorocita copilă a fugit de ea ca dracu de tămâe, mânând agentul la altă secţie, pe când cea d'întâiŭ secţie era datoare a o reţine, a denunţa poliţieĭ cazul şi aceasta să anunţe toate secţiile prin o circulară.

Aşa credem că urma să se facă, iar nu să se dea din agent în agent o copilă care abia numele ştie a şi'l spune.

Ne-am adresat D-luĭ Prefect şi în cazul acesta, ca să impună maĭ multă seriozitate agenţilor D-sale, în mare parte nişte fanfaronĭ.

D. P. Molain, perceptor la ministerul financelor, este numit controlor fiscal clasa III, în locul D-luĭ Bilciurescu.

Este maĭ bine de o lună de zile de când pe stradele Făinarĭ, Măcelarĭ şi Butarĭ nu se maĭ vede nicĭ un sergent atât de zi cât şi de noapte, ast-fel că pungaşiĭ pot să'şĭ exercite maĭ cu înlesnire meseria.

Rugăm pe D. Căpitan Savopol, să ia mĕsurĭ de îndreptare şi suntem sigurĭ, că ne va satisface rugămintea.

D. Petru I. Patriciŭ, student în drept, ne roagă să anunţăm că şi D-sa aderă la manifestul studenţilor universitarĭ din Bucureştĭ reprodus de noĭ în numĕrul de Duminică.

Aŭ apărut de sub tipar în editura librărieĭ Socec & Comp. *Amintirĭ din Pribegia după 1848*; Nouĕ scrisorĭ către V. Alexandri de **Ioan Ghica**, şi se află de vînzare la toate librăriile din ţară. Preţul 6 leĭ.

Tipografia Modernă Gregorie Luis Strada Academieĭ 24.